

[Ragnhild Andersen.]

væsentlige Forbedringer, hvad angaar Huslejetillæg og Brændsels- og Beklædningstillæg. I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Bundvad, om Grundbeløbenes Størrelse, skal jeg sige, at med Hensyn til Formuebestemmelserne i Folkeforsikringsloven er jeg enig med ham i, at vi naturligvis i vor videre Behandling af Folkeforsikringsloven maa tage os i Agt for at komme for højt op. Jeg er enig i, at vi skal passe paa ikke at komme for højt op for Formueejerne med Hensyn til det fradragsfrie Beløb; men til Gengæld vil der vel være Grund til med Opmærksomhed at undersøge, om der ikke er for stramme Forholdsregler nedefter, hvor det jo f. Eks. for en Rentemodtager, der har 50 pCt. af Rentens Grundbeløb i Indtægt, er saaledes, at Beklædningshjælpen bortfalder øjeblikkelig, ligesom en Del af Brændselshjælpen bortfalder. Der er, som sagt, Grund til i den kommende Tid at undersøge, om ikke disse Bestemmelser er for stramme. Det var Ting, som allerede blev diskuteret, og som mit Parti fremsatte sine Meninger om, da Folkeforsikringsloven var til Revision i 1946, og jeg mener, som sagt, der er god Grund til at se nøjere paa Fradragsreglerne nedefter.

Naar den højtærede Minister foreslaar 18 hl Koks til samtlige Rentemodtagere, enlige og Ægtepar, i Stedet for henholdsvis 12 og 15 hl, som der hidtil er ydet, er vi i vor Gruppe af den Opfattelse, at der herved bødes paa en gammel Uret fra 1946, som saavel vort Parti som det socialdemokratiske Parti dengang gjorde opmærksom paa, idet vi ikke fandt det rimeligt, at de enlige Rentemodtagere fik mindre Brændsel end et Ægtepar, da der jo skal lige meget til en Kakkelovn, enten der sidder een eller to i Stuen. Ved samme Lejlighed gjorde vi ogsaa opmærksom paa, at Brændselstildelingen var for lille, og vi er derfor, som sagt, af den Opfattelse, at der her er gjort en Uret god igen.

Hvad Beklædningstillægget angaar, der til enlige kun bliver forhøjet lidt, men til Gengæld mere til Ægtefæller, bliver ogsaa her en Uretfærdighed gjort god igen. Det var nemlig ikke retfærdigt at fastsætte, at et Ægtepar kun skulde have 1½ Gang saa meget som enlige i Beklædningstillæg, og det har naturligvis givet Anledning til Utilfredshed hos Rentemodtagerne, idet hver Person jo forbruger Tøj; det er derfor rimeligt, at et Ægtepar, som nu foreslaaet af Regeringen, faar dobbelt saa meget som enlige.

Indførelse af Alderstillelag til Rentemodtagere over 80 Aar, er ogsaa noget, hvortil det ikke lykkedes at faa Flertallet med i 1946. Det havde maaske været rigtigt — men det er jo den Slags Ting, vi kan tale om under Udvalgsforhandlingen — at gaa ned til 75 Aar; det var det Tal, man befattede sig med, da man drøftede Folkeforsikringsloven i 1946 og stillede Ændringsforslag til den.

Det er en afgjort Forbedring, at Grænsen for Udbetaling af Børnetillæg forhøjes fra 17 Aar til 18 Aar, men jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at sige, at det vil være godt den Dag, vi faar Børnebidragene i Almindelighed hævet, saadan at ogsaa Rentemodtagernes Børnebidrag bliver højere, idet disse Børnebidrag for alle Kategorier, for Enker, fraskilte, separerede og ugifte Mødre med Børn er for lave. Jeg haaber, det bliver den højtærede Socialministers nærmeste Opgave at søge at faa disse Børnebidrag forhøjet.

For alle Rentemodtagerne gælder det, at de gennem Huslejetilskuddet har en Ret, som gavner dem. For første Gang faar Invaliderne nu Ret til Huslejetilskud, en Ret, som de vel nok burde have haft tidligere, og for deres Vedkommende bliver det 10 pCt. af Rentens Grundbeløb. For Aldersrentemodtagerne har Kommunerne hidtil haft Lov til at give et Huslejetilskud paa 5 pCt., men naar vi ser paa, hvordan dette Huslejetilskud er udnyttet, maa man efter mit Partis og min Overbevisning glæde sig over, at man kommer bort fra de kommunale Udvalgs Skøn og gaar over til et fast Bidrag, som tilkommer enhver Rentemodtager ifølge Loven.

Jeg kan ikke følge den ærede Ordfører for det radikale Parti i de Synspunkter om kommunale Udvalgs Skøn, som han her gjorde sig til Talsmand for, idet det er min Opfattelse, at Huslejetilskuddene ikke i de Aar, der er gaaet, hvor Masser af Rentemodtagere vitterligt har været i Nød og Trang, er blevet udnyttet, som de burde have været det. Da vi i 1946 diskuterede Huslejetilskud til Rentemodtagere, og der her i Folketinget blev stillet Ændringsforslag herom, foregik der forud visse Undersøgelser, hvoraf det fremgik, at Masser af Kommuner Landet over slet ikke benyttede den Ret, de havde til at give vore gamle 5 pCt. i Huslejetillæg. Købstadkommunerne laa dengang bedst og udnyttede Huslejetilskuddet med 4,14 pCt., hvor de havde Ret til 5 pCt. København laa ogsaa højt og laa paa Højde med Købstadkommunerne